

dže je twoje Zahadlo? Hela, dže je twoje Dobyczje? Teje Ššmerczje Zahadlo pak je Rječ: A teho Rjecha Moz je Sakon. Ale Bohu budž Džak, kiž nam to Dobyczje dawa pšches našeho Kneša Jesom Krysta.

Tak tež ton Rječ šo teho newostaji, ale wabi a nuezi naš, šo bychmy šo Božej Woli pšhecziwili, šo by nam šle Ššwjedomnje nacziwil. My šmy husto tajzy šlabi, šo šo husto damy narječez a šhebacz. Kajž šo Davitej džjesche, jenemu hewak wulkemu frašnemu Muzej, kiž do dweju rosneju čzeschkeju Rječow padže. Šo pak we nimaj newosta, ale jemu wodataj bušhtaj, šo won newumre, je teho Wina, dokelž ton Rječ pšches Krystuša, do kotrehož won jako do teho pšchichodneho Šbožnika teho Ššwjeta, wjeršche, šwoju Moz šhubicz, a jaty bycz dyrbešche. Šo jemu tehodla niz jeno neschkodzi, ale čini, šo šo hužišcho a šwjernišcho modli. Pšchetož dy by do tajkeho Rjecha a Rusy nešapanyl, neby won nidy ton rjany Psalm čzinił: Miserere, to je, Božo, budž mi nadny!

Tak je tež se Ššmerczu; wona šo teho newostaji, ale woschčerja te Suby na naš, a čini jako by naš sežracž žyła. A my šami tež nemožemy šo teho šminucz, šo bychmy šo nebojeli, a šo nenastrožili, dyž šwjeru na nju šebi myšlimy. Šak pak tež to pšhindže, šo ta Ššmercz nedokonja, šchtož by rada žyła, a tych Ršcheszijanow nešadaji? Tehodla, dokelž ta Ššmercz jena jata Ššmercz je, da nemože tak šchfodžicz a dajicz, jako by Krystuš ju jatu nedžeržak. Tehodla dyž šo najbole roštobi a haruje, a najšurowišcha je, nedokonja wona tola niczo pola tych Ršcheszijanow, šiba šo jich šBožemu Ššlowu honi, šo bychy tošamo hužišcho wopomnili, šebi do Wutrobny šaczišchczeli a šo šnim trošchtowali. Šchtož šo hewak tak šwjernje

neby štalo, dy by ta Bojošz pšched Ššmerczu nebyła.

Tak šluža tym Ršcheszijanam tajke Špytowanja, Nastroženja a Strachoty, niz tak, jako by niczo šchfodne nadnimi nebylo. Žich Naturity a Wafchnja dla šu wone jara šchfodne, kajž je na Ššwjetu widžicz. Ale to je ta Moz a ton prawy Dobytł šteho Božeho Šstjeczja našeho Kneša Krystuša, šo wjerimy, šo čzi Nepscheczeljjo šchizy jeczji šu, a na Ršcheszijanach to dokonecz nedyrbja, šchtož bychy hewak dokoneli, Sakon by naš wobšforžil, a poklat, ton Rječ šatamał, ta Ššmercz šadajila, a ton Šžert do Łobiny teje Helje šastorcžil, ale tak šu woni jeczji Nepscheczeljjo.

A tehodla, hacž šebi ruuje na šle myšla, nedyrbi nam tola šchfodžicz. Šo je da jedyn krašny a wulki Wuzitł teho Šstjeczja Krystušoweho, šo čzi wulzy Nepscheczeljjo, Sakon, Rječ, Ššmercz a Šžert, kiž naš jatych džeržachu, wot Kneša Krystuša jeczji šu, a my wot nich wumoženi šmy.

Pšchi tym pak newostane. Pšchetož ton Psalm praji dale: Ty šy Dary dostal ša Ludži. Šo šu tajke Dary, kiž tym Šžlowekam šobu džjelicz, a jim pšches nje pomhacž zesch. Kajke pak šu te Dary? Łasuj wot teho. Šoela 2. v. 28. A potom zu ja wot mojeho Ducha nawšcho Šžjelo wuljecž 1c. A Jan. 16. v. 7. 8. Dyž tam pojndu, zu ja teho Trošchtarja kwam pošlacž. A dyž ton šam y pšhindže, budže won ton Ššwjat šchtrašowacz, Rjecha, Prawdošzje a Ššuda dla. A Šžetr wjapošchtoliškich Ššutkach 2. v. 33. Njetł dokelž won pšches tu Prawizu Božu je powošcheny, a dostal ton Ššlub teho šwjateho Ducha wot Wotza, da je won to wuljat, šchtož wy njetł wi-džicže, a šlyšchicže.